**C U R T E A  D E  A P E L  N O R D**

Dosarul nr.21rji-745/2024 Judecătoria Edineț sediul Briceni

Judecător: Aurelia Andronache

**D E C I Z I E**

**În numele Legii**

**19 februarie 2025** **mun. Bălți**

**Colegiul penal al Curții de apel Nord,**

În componența:

Președintele de complet: Ion Talpa

Judecătorii: Oxana Mironov și Ecaterina Arseni

judecând în ordine de recurs, recursul inițial și cel suplimentar depus de directorul, comisar de justiție în cadrul Penitenciarul nr.2 Lipcani, Andrei Socol declarate împotriva încheierii Judecătoriei Edineț sediul Briceni din 03 mai 2024, privind admiterea plângerii depusă de condamnatul Cojocaru Constantin, împotriva administrației instituțiilor penitenciare referitoare la condițiile de detenție, care conform jurisprudenței CEDO, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale,

după expunerea esenței cauzei de către judecătorul-raportor, ținând cont de argumentele invocate în recurs, în raport cu materialele cauzei şi prevederile legii în vigoare, Colegiul penal,-

**C O N S T A T Ă :**

La 28 octombrie 2022, în cadrul Judecătorei Bălți sediul Central a fost înregistrată plângerea condamnatului Cojocaru Constantin împotriva administrației instituțiilor penitenciare referitoare la condițiile de detenție care afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, cu încasarea despăgubirilor în valoarea bănească (f.d. 5 - 8).

Prin încheierea Judecătoriei Bălți sediul Central din 16 mai 2023, s-a dispus declinarea competenței de la examinarea plângerii judecătorului investit cu atribuții judecătorului de instrucție a Judecătorie Edineț, sediul Briceni.

În motivarea plângerii condamnatul a invocat că, prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Glodeni din 14.01.2022 în privința sa a fost aplicată măsura preventivă „arest preventiv", fiind luat sub strajă din sala de ședință. Prin decizia Curții de Apel Bălți din 25.10.2022 sentința a fost menținută fără modificări. Deci s-a aflat în arest preventiv în total 283 zile. Începând cu 17.01.2022 până la depunerea plângerii, s-a deținut în Penitenciarul nr. 11 Bălți, în condiții inumane, și anume: nu se respectă norma spațiului locativ de 4 m2; iluminarea celulelor insuficientă; instalarea paturilor peste limita stabilită; instalarea paturilor lângă veceu; lipsa loculi pentru spălarea și uscarea hainelor, și hainele se usuc în celule; lipsa sistemului de ventilare și umiditate în celule; se permite fumatul în celule; celule populate cu diferite insecte.

Condamnatul Cojocaru Constantin solicită: 1) să fie constatat faptul deținerii sale în condiții inumane și degradante în Penitenciarul nr. 11 Bălți în perioada 17.01.2022 - 27.10.2022; 2) de a fi redus termenul pedepsei în condițiile art. $473^4$ alin. (3) CPP, cu

calcularea 3 zile de detenție pentru 10 zile de detenție; 3) de a obliga administrația P-11 Bălți să înlăture condițiile precare de detenție.

Ulterior, la data de 13 februarie 2023, condamnatul Cojocaru Constantin a fost eliberat din detenție după ispășirea termenului integral, astfel, Cojocaru Constantin a fost eliberat din detenție până la parvenirea cauzei penale date de la Judecătoria Bălți pentru examinarea după competență.

Prin încheierea protocolară a ședinței de judecată din 12 septembrie 2023, petiționarului Cojocaru Constantin i-a fost acordat termen pentru depunerea plângerii suplementare, în conformitate cu prevederile art. $473^4$ alin. (5) CPP, or, acesta nu se află în detenție și nu este posibilă reducerea pedepsei cu închisoare (f.d. 46 - 47).

La 19 septembrie 2023 în instanța de judecată a parvenit plângerea suplementară petiționarului Cojocaru Constantin împotriva administrației instituțiilor penitenciare referitoare la condițiile de detenție care afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, cu încasarea despăgubirilor în valoarea bănească.

În motivarea plângerii petiționarul a invocat că, prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Glodeni din 14.01.2022 în privința sa a fost aplicată măsura preventivă „arest preventiv", fiind luat sub strajă din sala de ședință.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 25.10.2022 sentința a fost menținută fără modificări. În conformitate cu art. 72 alin. (3) CP s-a stabilit executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Menționează petiționarul că, începând cu 14.01.2022 până la 17.01.2022, s-a deținut în izolatorul al IP Rîșcani, iar din 17.01.2022 până la 16.01.2023, în total 365 zile, s-a deținut în Penitenciarul nr. 11 Bălți, care are statut de izolator de urmărire penală de tip celulă, ce prevede deținerea permanentă în celulă închisă a deținuților. În perioada 16.01.2023 - 13.02.2023, el s-a deținut în Penitenciarul nr. 2 Lipcani, fiind eliberat din detenție după ispășirea integrală a pedepsei.

Menționează petiționarul că s-a deținut în Penitenciarul nr. 11 Bălți în condiții inumane, și anume: nu se respectă norma spațiului locativ de 4 m2; aglomerarea celulei, instalarea paturilor peste limita stabilită şi lângă blocul sanitar; iluminarea artificială precum şi curent electric se deconecta sistematic, de două ori pe zi în intervalul de timp 10:00 - 12:00, 13:00 - 15:00; spălarea de către deținuți hainelor şi veselei în apa rece, cu mâna, fără a fi eliberată soluția corespunzătoare; uscarea hainelor se efectuează pe funiile întinse intre paturi, din motiv că lipsește ventilarea corespunzătoare, se umezește aerul, ca rezultat apar mirosuri neplăcute; geamul este mic şi nu permită penetrarea necesară a lumini: naturale: lipsa locului pentru fumători, din care fapt se fumează în celulă, ca rezultat apar mirosuri neplăcute, ceea ce defavorizează şi deținuții nefumători; prezența insectelor și râzătoarelor; acordarea asistenței medicale nu este la nivelul corespunzător, nu se efectuează la timp, și lipsesc medicamentele necesare; celule sunt pline cu mucigai negru, din care cauză persistă riscuri de îmbolnăvire cu tuberculoză; alimentarea nu corespunde caloriilor și geamului corespunzător; în celule lipesc cabine de duși; baia se face o dată în săptămână; plimbarea se efectuează odată pe zi și până la o oră. A mai indicat petiționarul că s-a deținut în perioada 17.01.2022 - 24.01.2022, în celula nr. 13, și în perioada 24.01.2022 - 16.01.2023, în celula nr. 56, cu suprafața de 27,25 m2, un de blocul sanitar constituie 1,19 m2, pereții fiind ridicați până la tavan, dotat cu ventilare artificială și ușă; cifra deținuților a variat între 5 și 9 persoane.

Petiționarul Cojocaru Constantin solicită: 1) să fie constatat faptul deținerii sale în condiții inumane și degradante în Penitenciarul nr. 11 Bălți în perioada 17.01.2022 - 27.10.2022; 2) în condițiile art. 473[4] alin. (5) CPP, de a încasa în beneficul său a sumei bănești în mărime de 2 unități convenționale pentru fiecare zi în care a suferit încălcarea condițiilor de detenție.

Prin încheierea Judecătoriei Edineț sediul Briceni din 03 mai 2024, s-a admis plângerea condamnatului Cojocaru Constantin, împotriva administrației instituțiilor penitenciare, referitor la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței CEDO, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din CEDO.

S-a constatat faptul că, petiționarului Cojocaru Constantin a fost deținut în perioada 17 ianuarie 2022 - 16 ianuarie 2023, în Penitenciarul nr. 11 Bălți, în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în total o perioadă de 365 (trei sute șaizeci și cinci) zile, în calitate de condamnat.

În condițiile art. 473[4] alin. (5) CPP, s-a acordat în calitate de despăgubire petiționarului Cojocaru Constantin, suma de bani în mărime de 18250 (optsprezece mii două sute cincizeci) lei, și anume, a câte o unitate convențională pentru fiecare zi în care petiționarului a suferit încălcarea condițiilor de detenție în Penitenciarul nr. 11 Bălți, care urmează a fi încasată din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor al RM.

Încheierea privind încasarea mijloacelor bănești se va executa în Condițiile Codului de Executare.

Dezacord cu soluția adoptată pe caz și-a expus administrația Penitenciarul nr.2 Lipcani, solicitând astfel admiterea recursului, casarea soluției primei instanței, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi decizii prin care să fie respinsă plângerea formulată în temeiul art. 3 CEDO de către deținutul Cojocaru Constantin ca fiind nefondată.

În motivarea cererii de recurs, recurentul consideră soluţia emisă de instanță de fond, ca fiind una ilegală, neîntemeiată şi pasibilă casării, or din materiale cauzei rezultă că, condamnatul Cojocaru Constantin a înaintat judecătorului de instrucţie o plângere, împotriva instituțiilor penitenciare referitoare la condiţiile de detenţie însă care urmează a fi respinsă în condițiile în care pe perioada detenției, condamnatul Cojocaru Constantin nu a fost marginalizat sub nici un aspect inuman sau degradant, fiindu-i acordat minimul de condiții a executării pedepsei.

Or, într-u realizarea recomandărilor Avocatului Poporului RM și a Consiliului Pentru Prevenirea Torturii, administrația penitenciarului în permanență întreprinde și desfășoară diverse lucrări de îngrijire și amenajare a penitenciarului și a teritoriului, de îmbunătățire a condițiilor de trai și medico-sanitare de deținere, precum și în vederea evitării supraaglomerării în continuare a penitenciarului.

La 06 august 2024, prezenta cauză a fost repartizată aleatoriu judecătorului Angela Revenco (judecător raportor) ce face parte din completul de judecători, Dumitru Pușca (președintele completului) și Ruslana Burdeniuc.

La 12 septembrie 2024, prin încheierea Curții de Apel Bălți, prin prisma art. 447 alin. (1) Cod de pr. penală, s-a comunicat participanților la proces că, recursul se judecă fără prezenţa părţilor la proces, tot odată în vederea examinării cauzei sub toate aspectele procedurale, prin esența art. 447 alin. (2) Cod de pr.penală, sa comunicat subiecților vizați în speță posibilitatea de a depune referință asupra recursului formulat împotriva încheierii Judecătoriei Edineț sediul Briceni din 03 mai 2024.

Prin încheirea Președintelui Curți de Apel Nord din 30 ianuarie 2025, s-a dispus redistribuirea prin intermediul PIGD, cu respectarea principiului distribuirii aleatorii, cauza penală la recursul depus de către directorul, comisar de justiție în cadrul Penitenciarul nr.2 Lipcani, Andrei Socol declarate împotriva încheierii Judecătoriei Edineț sediul Briceni din 03 mai 2024, privind admiterea a plângerii depusă de condamnatul Cojocaru Constantin împotriva administrației instituțiilor penitenciare referitoare la condițiile de detenție, care conform jurisprudenței CEDO, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, unui alt complet de judecată din cadrul Colegiului penal al Curții de Apel Nord sau judecători supleanți.

La 03 februarie 2025, prezenta cauză a fost repartizată aleatoriu judecătorului Oxana Mironov ce face parte din completul de judecători, Ion Talpa (președintele completului), și Ecaterina Arseni.

***Examinând materialele prezentate în raport cu motivele recursului declarat, Colegiul penal consideră justificat de a-l respinge cu menținerea încheierii Judecătoriei Edineț sediul Briceni din 03 mai 2024, fără modificări, din următoarele considerente:***

În susținerea soluției adoptate Colegiul penal reține că, potrivit art. 469 alin. (1) pct.17[1]) Cod de procedură penală, la executarea pedepsei, instanța de judecată soluționează chestiunile cu privire la constatarea condițiilor de detenție a condamnaților.

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs alte hotărâri penale pentru care legea prevede această cale de atac.

Conform art. 448 alin. (1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanţa verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanţa de recurs.

Potrivit art. 449 alin.(1) pct.1) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanţa adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: *recursul este nefondat*;

În motivare soluției, Colegiul reține că remediul național preventiv și compensator a perioadei detenției în condiții de penitenciar contrar prevederilor art. 3 CEDO și a jurisprudenței CtEDO, a fost pus în aplicare la 01.01.2019 prin Legea nr. 272 din 29.11.2018 pentru modificarea şi completarea unor acte legislative, garantându-le condamnaților ce își execută pedeapsa în instituțile penitenciare din țară, reducerea termenului ei în conformitate cu legislația procesual penală în vigoare.

Urmare a adoptării cadrului legal intern, CtEDO a respins ca inadmisibile, mai multe cerințe formulate de condamnați referitor la despăgubiri pentru condițiile precare de detenție, reiterând în cauza Drăniceru vs RM din 12.02.2019, că având în vedere noul remediu preventiv și compensatoriu pentru condițiile inadecvate de detenție, instituit în Republica Moldova în baza Legii nr.163 din 20 iulie 2017 (în vigoare din 1 ianuarie 2019) și a Legii nr. 272 pentru modificarea Codului de procedură penală, acesta în principiu ar putea remedia în mod adecvat încălcările Convenției provocate de anumite condiții precare de detenție. Cu toate acestea, Curtea subliniază că această concluzie nu va prejudicia în niciun fel o eventuală reexaminare, după caz, a chestiunii cu privire la eficiența remediului respectiv în funcție de deciziile pronunțate de către instanțele naționale și a executării lor efective, ea păstrându-și competența de ultim control cu referire la plângerile formulate de către eventualii reclamanți care vor epuiza căile de recurs interne disponibile.

De asemenea, Curtea a considerat că odată cu punerea în aplicare a legii nominalizate, remediul național intern ar putea a priori a fi considerat efectiv pentru contestarea condițiilor

proaste de detenție în Republica Moldova, fiind disponibil persoanelor condamnate sau plasate în arest preventiv, precum și persoanelor eliberate din detenție, cu condiția respectării termenelor prevăzute de către noile prevederi interne și cu referire la caracterul compensator al remediului.

În contextul dat, reclamantul trebuie să beneficieze de noul remediu, în vederea obținerii la nivel național a recunoașterii violării și, după caz, a unei despăgubiri adecvate. Iar dacă el nu o va obține la nivel național, va avea posibilitatea adresării la CtEDO cu o nouă cerere în termen de șase luni după epuizarea căilor ordinare de recurs intern, Curtea rezervându-și posibilitatea examinării coerenței dintre jurisprudența instanțelor naționale cu propria sa jurisprudență, precum și eficiența remediului atât în teorie, cât și în practică.

Ținând cont de faptul, că prescripția reprezintă termenul general în interiorul cărui persoana poate să-şi apere dreptul încălcat pe calea înaintării unei plângeri în instanța de judecată, la caz fiind pus în aplicare cel stabilit de art. 473/2 alin. (5) Cod pr. penală, pus în aplicare la 01.01.2019 prin Legea nr. 272, Colegiul consideră, că plângerea condamnatului Cojocaru Constantin perfect s-a încadrat în el, sesizând instanța la 28 octombrie 2022 în interiorul termenului de șase luni stabilit prin lege.

Prin urmare, la soluționarea plângerii înaintate, Colegiul penal reține că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a menționat în nenumărate rânduri în practica sa, inclusiv instituită în cauzele contra Moldovei, că articolul 3 al Convenției consfințește una din cele mai fundamentale valori ale unei societăți democratice. Acesta interzice, în termeni absoluți, tortura şi tratamentele sau pedepsele inumane ori degradante, indiferent de circumstanțe şi de comportamentul victimei *(cauza Mozer c. Republicii Moldova şi Rusiei, 23 februarie 2016, § 117; cauza Rotaru c. Moldovei, 15 februarie 2011, §30; cauza Ciorap c. Moldovei, 19 iunie 2007, § 62).*

La constatarea condițiilor de detenție instanța națională va ține cont de faptul că, maltratarea trebuie să atingă un nivel minim de severitate pentru a cădea sub incidența articolului 3. Evaluarea acestui nivel minim este, prin natura lucrurilor, relativă. El depinde de toate circumstanțele cauzei, precum ar fi durata maltratării, urmările sale fizice şi psihice şi, în unele cazuri, de sexul, vârsta şi starea sănătății victimei *(cauza Irlanda c. Regatului Unit, 18 ianuarie 1978, § 162; cauza Ciorap c. Moldovei, 19 iunie 2007, § 63).*

Totodată, statul trebuie să asigure ca persoana să fie deținută în condiții care sunt compatibile cu respectarea demnității sale umane, ca modul şi metoda de executare a pedepsei să nu cauzeze persoanei suferințe sau dureri de o intensitate care să depășească nivelul de suferință inerent detenției şi că având în vedere exigențele detenției, sănătatea şi integritatea persoanei să fie în mod adecvat asigurate, printre altele, prin acordarea asistenței medicale necesare *(cauza Kudla c. Poloniei, 26 octombrie 2000, § 94).*

Atunci când sunt evaluate condițiile de detenție, trebuie luate în considerație efectele cumulative ale acestor condiții, precum şi durata detenției *(cauza Ostrovar c. Moldovei, 13 septembrie 2005, § 80).*

În acest sens instanța de recurs reține că, în cererea depusă s-a invocat aflarea condamnatului pe parcursul unei perioade de timp în Penitenciarul nr. 13 Chișinău și nr.2 Lipcani în condiții inumane și degradante, care sunt contrare prevederilor art. 3 CEDO.

Astfel, la examinarea cauzei în recurs, instanța ierarhic superioară a constatat faptul că, potrivit raportului prezentat de către administrația P-2 Lipcani la capitolul deținerii în cadrul Penitenciarului nr.11 Bălți sa reținut că, condițiile de detenție pentru deținutul Cojocaru Constantin au corespuns minimului necesar de detenție.

Potrivit raportului întocmit de către administraţia Penitenciarului nr. 2 Lipcani conform art. 473[3] alin. (2) CPP, Cojocaru Constantin sa deţinut în Penitenciarul nr. 11 Bălți, fiind amplasat în celulele penitenciarului după perioadă indicată, după cum urmează:

**1)** în perioada **17.01.2022 - 24.01.2022**, în celula nr. 13, cu suprafața totală de 14,58 m2, unde blocul sanitar constituie 1,25 m2, pereții fiind ridicați până la tavan, dotat cu ventilare artificială și ușă; cifra deținuților a fost de 2 persoane;

**2)** în perioada **24.01.2022 - 16.01.2023**, în celula nr. 56, cu suprafața totală de 27,75 m2, unde blocul sanitar constituie 1,19 m2, pereții fiind ridicați până la tavan, dotat cu ventilare artificială și ușă; cifra deținuților a variat între 4 și 8 persoane.

Consideră administrația instituției penitenciare că, deținutul nu a fost marginalizat sub nici un aspect inuman și/sau degradant, fiindu-i acordat minimul de condiții a executării detenției.

Raportând aspectele faptice a speței la normele supra nominalizate, Colegiul statuează că, instanța de fond în baza raportului prezentat de către instituția penitenciară, corect a reținut, că pe perioada executării pedepsei în Penitenciarul nr. 11 Bălți, condamnatul Cojocaru Constantin a fost deținut în celule unde nu a fost respectată norma spațiului locativ.

Totodată, faptul că, condamnatul s-a deținut în condiții unde nu se respectă norma spațiului locativ se confirmă și prin Raportului privind vizita preventivă efectuată la data de 31.10.2017 și prin Rapoartele anualele ale Avocatului Poporului pentru anii 2018 -2020, precum și prin raportul privind vizita de monitorizare în P -11 Bălți întru respectarea garanțiilor de bază a deținuților pe durata epidemiei COVID-19 din 07 iulie 2020. Potrivit raportului privind respectarea drepturilor și libertăților omului în Republica Moldova în anul 2022, nu s-a constatat că în P-11 Bălți plafonul de detenție este depășit. Însă, necatând la acest fapt, în unele celule nu se respectă norma spațiului locativ per persoană de 4 m2. Totodată, se reține că, potrivit raportului privind respectarea drepturilor și libertăților omului în Republica Moldova în anul 2022, s-a invocat că se menține problema supraaglomerării, inclusiv și în P-11 Bălți.

Prin urmare, Colegiul reține că, instanţa de judecată în mod ferm a apreciat critic aspectele invocate de către administrația penitenciarului, nefiind fundamentate pe careva probe, iar pentru a aprecia credibilitatea uneia dintre părţi, în lipsa altor dovezi, instanţa just s-a bazat pe legislația națională și practica CEDO în demeniul dat.

Or, instanța de recurs ține a menționa a fi elocvente în prezenta speță incidența practicii CEDO și anume cauza Kalashnikov c. Rusiei, precum şi în cauza Ostrovar c. Moldovei, unde Curtea Europeană a constatat că, supraaglomerarea deja ridică în sine o chestiune în temeiul articolului 3 al Convenţiei, în special când ea durează perioade lungi de timp, aşa cum se reţine în cazul autorului plângerii, care a fost deţinut o perioadă 365 zile în Penitenciarul nr. 11 Bălți, astfel este de menționat şi faptul că, în cazurile anterioare, în care reclamanţii au avut la dispoziţie mai puţin de 3 m2 de spaţiu vital, Curtea a constatat că supraaglomerarea era suficient de gravă încât să justifice, în sine, constatarea încălcării art. 3 din Convenţie (Sulejmanovic c. Italiei, 16 iulie 2009, §51; Lind c. Rusiei, 6 decembrie 2007, §59).

Astfel, instanța corect a considerat că dificultățile cu care s-a confruntat condamnatul Cojocaru Constantin pe parcursul detenței sale în Penitenciarul nr. 11 Bălți (***17 ianuarie 2022 – 16 ianuarie 2023***) au depășit nivelul inevitabil de suferință inerent detenției și au atins pragul de severitate contrar art.3 din Convenţie, aceste condiții fiind suficiente pentru constatarea încălcărilor admise în penitenciarul vizat.

Tot odată, Colegiul penal conchide că instanța de fond just a dispus aplicarea prevederilor art. 473[4] alin.(5) Cod de pr.penală, dispunând astfel corect în privința perioadei de ,, *365 zile",* compensarea acestora în valoare bănească în beneficiul ultimului a sumei de bani în mărime de 18250 (optsprezece mii două sute cincizeci) lei, și anume a câte 1 (una) unități convenționale pentru fiecare zi în care condamnatul a suferit încălcarea condițiilor de detenție, care urmează a fi încasată din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor al RM.

Or, potrivit art. 473[2] Cod de pr.penală, (3) *Condamnaţii care au fost deţinuţi cel puţin 10 zile în condiţii contrare prevederilor art.3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, drepturi care reies din obligaţia statului de a asigura condiţiile de detenţie, pot solicita, cu titlu de despăgubiri, reducerea pedepsei*. (4) ***În cazul în care partea neexecutată din pedeapsă nu permite deducerea integrală a reducerii pedepsei sau perioada încălcării condiţiilor de detenţie este mai mică de 10 zile, în privinţa perioadei rămase condamnatul poate solicita despăgubire în valoare bănească***.

Potrivit art. 473[4] alin.(5) Cod de pr.penală, prevede faptul că, *în cazul constatării circumstanţelor prevăzute la art.473[2] alin.(3), instanţa de judecată dispune reducerea pedepsei în condiţiile alin.(4) din prezentul articol,* ***iar în privinţa perioadei rămase, dispune, cu titlu de despăgubire, încasarea în favoarea condamnatului, din contul bugetului de stat, a sumei băneşti în mărime de până la 2 unităţi convenţionale pentru fiecare zi de detenţie în condiţii precare, precum şi a costurilor şi cheltuielilor aferente***.

Astfel, instanța de fond corect a constatat că Cojocaru Constantin s-a aflat în condiții de detenție contrare prevederilor art. 3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale în P-11 Bălți o perioadă de 365 zile în calitate de condamnat.

Prin urmare, având în vedere că s-au adeverit alegațiile petentului privind condițiile inumane de detenție, luând în considerație totalitatea efectelor cumulative ale condițiilor generale raportate la caracteristicile individuale ale condamnatului, precum și intensitatea, gravitatea și durata încălcării, ținând cont de principiile proporționalității și echității, ***eliberarea acestuia din detenție la 16 ianuarie 2023***, instanța de fond corect a considerat necesar, oportun și rezonabil de acordare a unei despăgubiri în mărime de 18250 (optsprezece mii două sute cincizeci) lei, a câte1 (unu) unități convenționale pentru perioada de 365 zile în care acesta s-a aflat în detenție în calitate de condamnat.

Respectiv, constatând motivarea instanței a fi una plauzibilă, Colegiul o preea în tot și o însușește, ceea ce este în corespundere cu jurisprudenţa CtEDO în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, potrivit cărei, instanțele naționale deși au obligația să-și motiveze deciziile, acest fapt totuși nu impune acordarea unui răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), pentru respectarea caracterului echitabil a procesului, fiind necesar ca instanţa internă, fie prin însuşirea motivelor furnizate de o instanţă inferioară, fie prin alt mod, să examineze chestiunile esenţiale supuse atenţiei sale.

În atare circumstanțe, instanța de recurs reține că instanța de fond a pronunțat o încheiere întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel/recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță *(Hotărârea CtEDO Garcia Ruis versus Spania).*

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal reține caracterul neîntemeiat a argumentelor invocate în recursurile formulate de către directorul Penitenciarului nr. 2 Lipcani, Andrei

Socol, fapt pentru care le va respinge, păstrând neschimbată soluția instanței de fond ca fiind una întemeiată și motivată.

În corespundere cu art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod pr. penală, Colegiul penal,

**D E C I D E :**

Recursul inițial și cel suplimentar depus de directorul, comisar de justiție în cadrul Penitenciarul nr.2 Lipcani, Andrei Socol declarate împotriva încheierii Judecătoriei Edineț sediul Briceni din 03 mai 2024, privind admiterea a plângerii depusă de condamnatul Cojocaru Constantin împotriva administrației instituțiilor penitenciare referitoare la condițiile de detenție, care conform jurisprudenței CEDO, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, se resping ca fiind nefondate, cu menținerea fără modificări încheierea contestată.

Decizia este irevocabilă.

**Președintele completului** **Ion Talpa**

**Judecători:** **Oxana Mironov**

**Ecaterina Arseni**